

ارزیابی صفات فیزیولوژیک مرتبط با عملکرد دانه در هیبریدهای ذرت

سید عدنان سعادت^۱، حمید رضا میری^۲، برمک جعفری حقیقی^۳

چکیده

به منظور ارزیابی صفات فیزیولوژیک مرتبط با عملکرد در هیبریدهای ذرت آزمایشی در سال ۱۳۸۷ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان واقع در شهر ارسنجان انجام شد. آزمایش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی در چهار تکرار اجرا شد. فاکتور اول در شش سطح شامل ارقام ذرت ۵۰۴، ۷۰۴، ۵۶۶، ماکسیما، زولا و جتا، و فاکتورهای دوم شامل تراکم بوته در سه سطح ۸، ۴ و ۱۲ بوته در متر بوته در نظر گرفته شد. نتایج این آزمایش اختلاف معنی داری را بین هیبریدهای مختلف مورد بررسی از لحاظ صفات فیزیولوژیک و عملکرد دانه نشان داد. بیشترین عملکرد دانه در هیبرید ۵۰۴ و پس از آن در ۷۰۴ و ۵۶۶ مشاهده شد، کمترین عملکرد دانه نیز در هیبرید جتا بدست آمد. بین تراکم ها اختلاف معنی داری مشاهده نشد، اما ارقام مختلف واکنش متفاوتی نشان دادند. بیشترین میزان LAI در رقم ۷۰۴ و ۵۰۴ و بیشترین میزان CGR در رقم ۵۰۴ بدست آمد. همچنین رقم ۵۰۴ و ۶۶۶ دارای RGR بالایی بودند که این نشان دهنده نقش مثبت این صفات در عملکرد دانه است. واکنش صفات فیزیولوژیک در ارقام تحت تأثیر تراکم بوته تغییر کرد بطوریکه ارقام با عملکرد بالا در تراکم ها بهینه و پایین بهتر پتانسیل عملکرد و صفات فیزیولوژیک خود را نشان دادند.

کلمات کلیدی: ذرت، عملکرد دانه، آنالیز رشد، تراکم بوته

۱- فارغ التحصیل کارشناسی ارشد زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

۲- استادیار گروه زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

۳- استادیار گروه زراعت دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

1993). این تکنیک‌ها که به نام آنالیز رشد^۱ معروف شده‌اند، امروزه توسط دانشمندان علوم زراعی و آگرونومیست‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرند (گاردنر و همکاران، ۱۳۷۹). مطالعه سرعت رشد گیاه (CGR) برای تعیین تفاوت عملکرد در بین ارقام مختلف محصولات زراعی و به کارگیری عملیات مناسب اهمیت دارد و از آنجا که عملکرد محصولات زراعی تحت تأثیر عوامل محیطی و مدیریتی موجود در فصل رشد قرار دارد، آنالیز رشد در طول دوره زندگی گیاه می‌تواند در تشخیص علل تفاوت عملکرد محصولات زراعی مفید باشد (مجمع علوم زراعی آمریکا، ۱۳۷۰). شاخص‌های آنالیز رشد می‌توانند نشان‌دهنده تأثیر عوامل مدیریتی می‌باشند. برای مثال پور یوسف و همکاران (۱۳۸۱) در خصوص تأثیر الگوی کاشت و تراکم گیاهی در ذرت بیان داشتند که با افزایش تراکم، عملکرد دانه، عملکرد علوفه و تجمع ماده خشک افزایش می‌یابد و میزان شاخص‌های فیزیولوژیک LAI، CGR و LAD افزایش یافته و NAR کاهش می‌یابد. افزایش میزان شاخص سطح برگ در مزرعه باعث افزایش میزان جذب نور و در نتیجه افزایش ظرفیت فتوستنتزی گیاه گردیده که در نهایت منجر به افزایش عملکرد می‌گردد. بخش عمده ای از افزایش سرعت رشد گیاه در افزایش تراکم مربوط به افزایش شاخص سطح برگ است (صادقی و بحرانی، ۱۳۸۱). پژوهش‌های انجام شده در مورد اثرات تراکم بر روی شاخص‌های رشد ذرت عمدهاً شاخص سطح برگ را مورد تأکید قرار داده است. ایک و هانوی (۱۹۶۶) نشان دادند که عملکرد دانه

مقدمه:

ذرت با نام علمی *Zea mays* یکی از غلات گرمسیری و از خانواده گندمیان (گرامینه) متعلق به گیاهان تک‌لپه می‌باشد. ذرت یکی از قدیمی‌ترین گیاهان روی زمین (پولمن، ۱۹۷۸) و بومی مناطق آمریکای مرکزی و جنوبی است (خدابنده، ۱۳۷۷). ذرت تنها غله‌ای است که در کشور مکزیک و گواتمالا تکامل یافته است. ذرت پرمحصول‌ترین غله دنیا به حساب می‌آید و از لحاظ مقدار تولید پس از گندم و برنج قرار می‌گیرد. امروزه ذرت در تغذیه بسیاری از مردمان دنیا نقش اساسی دارد. یکی از مهمترین دلایل توسعه کشت ذرت در دنیا قدرت سازگاری این گیاه با شرایط اقلیمی گوناگون است (نورمحمدی و همکاران، ۱۳۷۷). با توجه به شرایط آب و هوایی بسیار مناسب که کشور ایران برای تولید ذرت دارا می‌باشد، هرگاه نسبت به توسعه سطح زیر کشت و بهبود تکنیک زراعت آن اقدامات مؤثری به عمل آید و از وجود آب و مواد غذایی کامل و کافی استفاده مناسب گردد، می‌توان در اکثر مناطق کشور نسبت به کاشت این گیاه اقدام نمود (خدابنده، ۱۳۷۷). از زمان ابداع مفاهیمی نظری سرعت جذب و تحلیل خالص (NAR) و سرعت رشد نسبی (RGR) توسط واتسون (۱۹۵۸)، فیزیولوژیست‌های گیاهی آنها را به عنوان ابزارهای مفیدی در تجزیه و تحلیل کمی رشد گیاه به کار گرفته‌اند (به نقل از Evans،

^۱ - Growth analysis

مواد و روش‌ها

این پژوهش در تابستان ۱۳۸۷ در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان واقع در شهر ارسنجان (با ارتفاع ۱۶۹۰ متر از سطح دریا) انجام شد. بافت خاک مزرعه بر اساس آزمایش Silty Loam و از رده Calcixerollic Xerochrepts با pH=۷/۶۸ بود. این پژوهش به صورت فاکتوریل و در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در چهار تکرار اجرا گردید. فاکتور اول در شش سطح ارقام هیبریدهای ذرت ۷۰۴، ۵۰۴، ۰۶۶۶، Maxima Zola و Jetæ و فاکتور دوم شامل تراکم بوته در سه سطح ۴، ۸ و ۱۲ بوته در متر مربع در نظر گرفته شد. تراکم بوته با تنظیم فاصله بوته روی ردیف ۱۵، ۲۰ و ۲۵ سانتی متر ایجاد و کاشت بذور با دست انجام شد. مقدار کود مصرفی بر حسب کیلوگرم در هکتار، ۲۰۰ کیلوگرم فسفات آمونیوم، ۱۵۰ کیلوگرم سولفات پتاسیم و ۳۰۰ کیلوگرم کود اوره محاسبه و استفاده شد. کود فسفات آمونیوم قبل از کاشت و مابقی بعد از کاشت مصرف گردید.

اندازه گیری صفات فیزیولوژیک با نمونه برداری در طی فصل رشد انجام شد. اولین نمونه برداری یک ماه پس از کاشت انجام شد و پس از آن هر ۲ هفته و تا مرحله برداشت از هر کرت ۵ نمونه تصادفی برداشت شد. در هر نمونه برداری سطح برگ و وزن خشک اندازه گیری و سپس شاخص‌های فیزیولوژیک محاسبه شد. برای اندازه گیری این شاخص‌ها از روش فرمول‌های زیر استفاده شد (گاردنر و همکاران، ۱۳۷۷، هارپر، ۱۳۷۳).

ذرت در تراکم‌های بین ۵۹ تا ۹۳/۵ هزار بوته در هکتار تا شاخص سطح برگ برابر ۳/۳ به صورت خطی افزایش یافت. هانتر و همکاران (۱۹۷۰) پنج واریته هیبرید زودرس ذرت را در تراکم‌های ۴۸، ۴۲ و ۷۲ هزار بوته در هکتار مورد بررسی قرار دادند و گزارش کردند که در تراکم حداقل، شاخص سطح برگ از ۲/۹ تجاوز نکرد و نتیجه گیری کردند که در کمر بند ذرت از آمریکای شمالی برای رسیدن به حداقل عملکرد دانه تراکم ارقام زودرس ذرت باید حدود ۹۶ هزار بوته در هکتار باشد تا شاخص سطح برگ در محدوده ۳/۵ تا ۴ بدست آید. گل‌ذورتی و همکاران (۱۹۷۴) رابطه بین رشد و عملکرد سه رقم ذرت گرمسیری را در تراکم‌های ۱۰۰، ۵۰ و ۱۵۰ هزار بوته در هکتار در منطقه مکزیک مورد بررسی قرار داده و گزارش کردند که افزایش وزن خشک در اثر افزایش تراکم، سرعت رشد گیاه که به نوبه خود به شاخص سطح برگ وابسته بود افزایش یافت، ولی سرعت جذب و تحلیل خالص در بین ارقام و تراکم‌های مختلف تفاوتی نداشت و شاخص سطح برگ در مراحل اولیه رشد در تراکم‌های زیادتر بیشتر بود. با توجه به مؤثر بودن تجزیه و تحلیل شاخص‌های رشد و نمو در رشد و عملکرد گیاهان مختلف، این موضوع که آیا تفاوتی بین ارقام هیبرید ذرت از لحاظ صفات فیزیولوژیک وجود دارد یا خیر؟ و اینکه چگونه این صفات در شکل گیری عملکرد دانه نقش دارند، می‌تواند به شناخت محدودیت‌های عملکرد دانه کمک‌های زیادی کند. افزایش آگاهی از صفات فیزیولوژیک موثر در شکل گیری عملکرد دانه می‌تواند استفاده از صفات فیزیولوژیک به عنوان یک معیار انتخاب برای بهبود عملکرد را تسريع بخشد. برای این منظور آزمایش حاضر روی ۶ رقم ذرت در سه تراکم مختلف اجرا گردید.

در رابطه با اثر متقابل رقم و تراکم بوته مشاهده شد که ارقام مختلف واکنش متفاوتی نسبت به تراکم نشان می دهنند (نمودار ۳). بطور معمول ارقام ۵۰۴ و ۷۰۴ در تراکم پایین (۴ بوته در متر مربع) نسبت به تراکم های بالا عملکرد دانه بیشتری داشتند، در حالیکه رقم ۶۶۶ در تراکم ۸ بوته و رقم Maxima در تراکم ۱۲ بوته در مترمربع بیشترین عملکرد دانه را داشتند (نمودار ۳). سایر ارقام Jeta و Zola نسبت به تغییر تراکم بوته واکنشی نشان ندادند و در هر سه تراکم عملکرد دانه مشابهی تولید کردند.

بطور معمول با افزایش تراکم بوته و کاهش فاصله ردیف عملکرد دانه ذرت کاهش می یابد. این امر معمولاً بدلیل افزایش سایه اندازی و کاهش نفوذ نور بدرورون کنوبی گیاه می باشد (هاشمی دزفولی و هربرت، ۱۹۹۲). برای مثال تیتو-کاگو و گاردنر (۱۹۸۸) گزارش کردند که با افزایش تراکم از ۱/۹ به ۶/۳ بوته در مترمربع جذب نور از ۴۰ درصد به ۷۵ درصد افزایش یافت. یکی از اهداف مهم به زراعی در ذرت مشخص نمودن سطحی از تراکم بوته است که بیشترین عملکرد دانه را تولید کند. این تراکم بهینه برای هر رقم و بسته به شرایط محیطی تغییر می کند. به عقیده تولنار (۱۹۹۱) تراکم مطلوب ذرت برای ارقامی که بین سال های ۱۹۵۹ تا ۱۹۸۸ اصلاح شده- اند، تنوع قابل توجهی دارد، بطوریکه ارقام جدید نیاز به تراکم بوته بالاتری دارند. در آزمایش حاضر نیز مشاهده شد که هر رقم به تراکم خاصی برای رسیدن به حداقل عملکرد نیاز دارد.

سرعت رشد گیاه :

$$\text{CGR} = [(W_2 - W_1)/(M_2 - M_1)] \times 1/GA \times 100$$

محاسبه گردید. در این معادله GA مساحت زمین، W_2 وزن خشک برداشت شده از M_1 و M_2 زمانهای برداشت شده (درجه روزهای رشد تا هر برداشت) می باشند.

سرعت جذب و تحلیل خالص:

$$\text{NAR} = [(W_2 - W_1)/(M_2 - M_1)] \times (\ln LA_2 - \ln LA_1) / (LA_2 - LA_1) \times 100$$

در این معادله LA_2 و LA_1 سطح برگ

بوته ها در دو زمان متوالی هستند.

سرعت رشد نسبی:

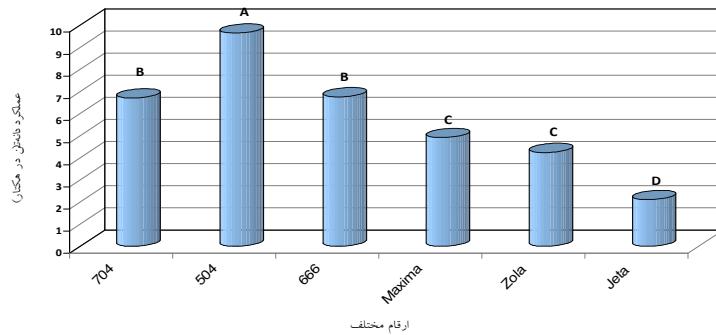
$$\text{RGR} = [(\ln W_2 - \ln W_1) / (M_2 - M_1)] \times 100$$

پس از محاسبه شاخص ها نمودار روند تغییرات صفات مذکور بر اساس روندهای پس از کاشت رسم گردید. برای رسم نمودارها از نرم افزار Excel استفاده شد.

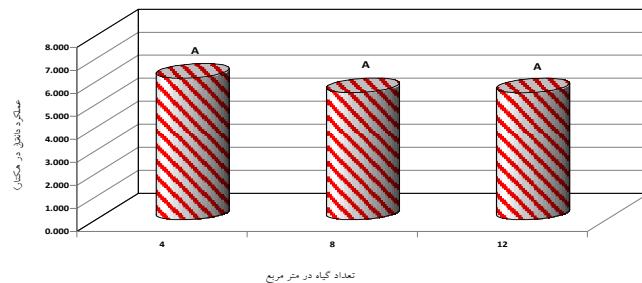
نتایج و بحث

عملکرد دانه

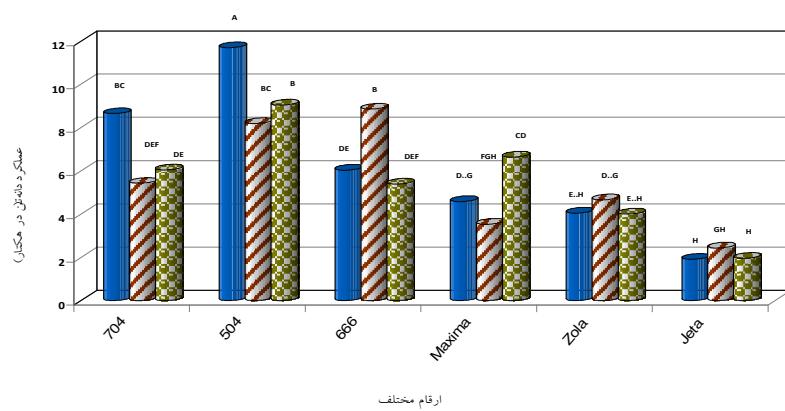
نتایج آزمایش حاضر نشان داد که اثر رقم و اثرات متقابل رقم و تراکم بر عملکرد دانه در سطح ۱٪ معنی دار شد. مقایسه میانگین ارقام با آزمون دانکن نشان داد که رقم ۵۰۴ بیشترین عملکرد و رقم Jeta کمترین عملکرد را دارا بودند (نمودار ۱). پس از رقم ۵۰۴، ارقام ۷۰۴ و ۶۶۶ عملکرد دانه بالایی داشتند. اثر تراکم بر عملکرد دانه معنی دار نگردید، اما در عین حال تراکم ۴ بوته بیشترین عملکرد را دارا بود (نمودار ۲).

نمودار ۱- میانگین عملکرد دانه در ارقام مختلف حروف مشابه نشان دهنده عدم وجود اختلاف آماری معنی دار با آزمون دانکن در سطح ۱ درصد است.

نمودار ۲- میانگین عملکرد دانه در تراکم های مختلف حروف مشابه نشان دهنده عدم وجود اختلاف آماری معنی دار با آزمون دانکن در سطح ۱ درصد است.

نمودار ۳- اثرات متقابل رقم و تراکم بر میانگین عملکرد دانه حروف مشابه نشان دهنده عدم وجود اختلاف آماری معنی دار با آزمون دانکن در سطح ۱ درصد است.

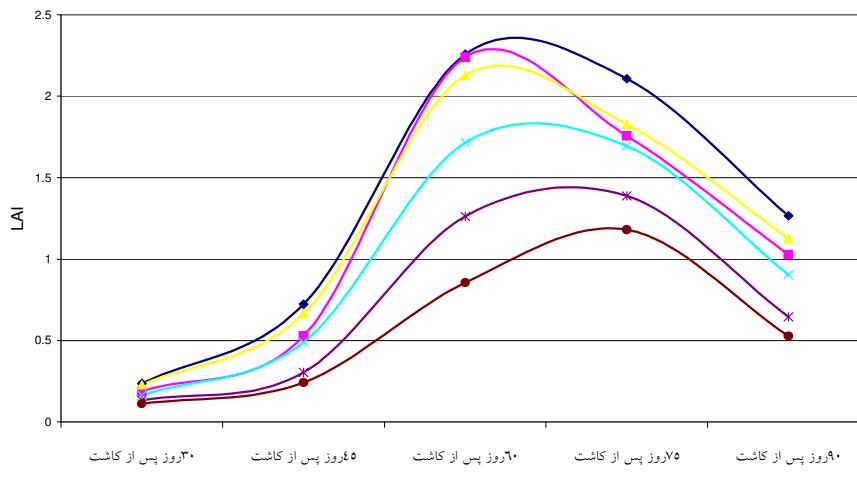
در بین عوامل مؤثر در انتخاب تراکم بوته بهینه، سطح برگ بوته دارای بیشترین اهمیت می باشد زیرا تجمع ماده خشک در طی فصل رشد به مقدار زیادی تابع میزان جذب انرژی خورشیدی است (تلنار، ۱۹۹۲) و میزان تابش خورشیدی موثر در فتوستتر^۱ (PAR) نیز که طبق قانون بوگر - لامبرت - بیر تابع شاخص سطح برگ است (هی و واکر، ۱۳۷۵)، کاهش می یابد. از طرفی چون عملکرد دانه حاصلضرب کل ماده خشک در شاخص برداشت می باشد بنابراین عملکرد نیز به مقدار زیادی تابع شاخص سطح برگ است.

۲- روند تغییرات شاخص سطح برگ (LAI)

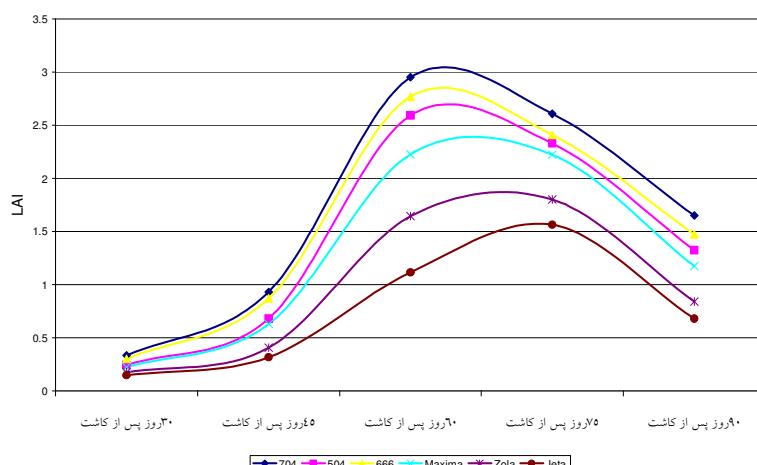
در تراکم ۴ بوته در متر مربع بیشترین شاخص سطح برگ مربوط به ارقام ۷۰۴ و ۵۰۴ و حداقل آن مربوط به رقم Jeta بود (نمودار ۴). ارقام با عملکرد بالا (۷۰۴ و ۵۰۴) از ابتدای فصل رشد بطور مشخص شاخص سطح برگ بیشتری داشتند و سریعتر نیز به حداکثر شاخص سطح برگ خود رسیدند. در عین حال این ارقام برای مدت بیشتری نیز حداکثر شاخص سطح برگ خود را حفظ کردند. از طرف دیگر ارقام با عملکرد پایین (Jeta) دیرتر به شاخص سطح برگ حداکثر خود رسیده و برای مدت کوتاه تری این حداکثر را حفظ کردند (نمودار ۴). سایر ارقام بین این مقادیر قرار داشتند. در کلیه ارقام پس از ظهور کاکل شاخص سطح برگ سیر کاهشی خود را شروع کرد، اما روند این کاهش نیز در ارقام مختلف یکسان نبود. در تراکم ۸ و ۱۲ بوته در مترمربع نیز حداکثر شاخص برداشت در ارقام ۷۰۴، ۵۰۴ و ۶۶۶ مشاهده شد (نمودارهای ۵ و ۶). در این تراکم ها ارقام گفته شده سریعتر به حداکثر شاخص سطح برگ خود رسیده و دوام شاخص سطح برگ حداکثر نیز بالاتر بود. در عین حال رقم ۶۶۶ در تراکم های بالا وضعیت بهتری از نظر شاخص سطح برگ نسبت به تراکم های پایین تر دارا بود.

توسعه سریع سطح برگ بخصوص در ابتدای فصل رشد که بوته ها کوچک بوده و زمین پوشی کامل نیست، برای گیاه اهمیت زیادی دارد (اسمیت و هامل، ۱۳۸۴). در این آزمایش ارقام با عملکرد بالا از چنین مزیتی برخوردار بودند.

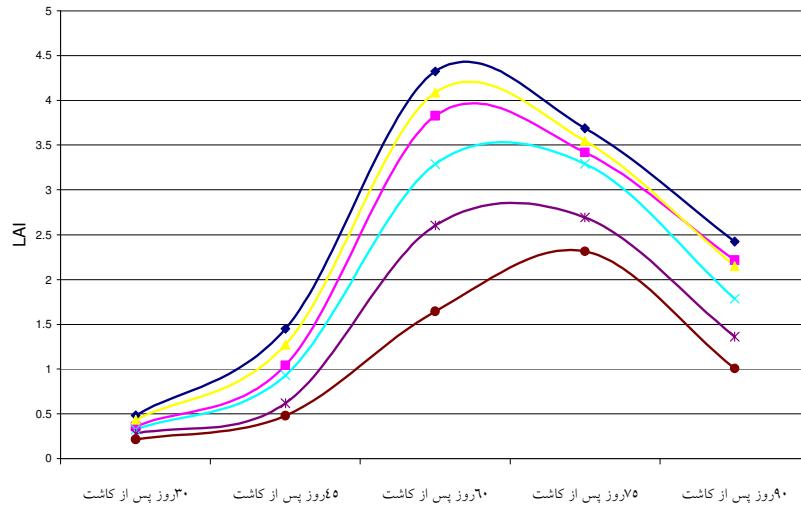
^۱ - Photosynthetically active radiation

نمودار ۴- روند تغییرات شاخص سطح برگ (LAI) ارقام در تراکم ۴ بوته در متر مربع

نمودار ۵- روند تغییرات شاخص سطح برگ (LAI) ارقام در تراکم ۸ بوته در متر مربع

نمودار ۶- روند تغییرات شاخص سطح برگ (LAI) ارقام در تراکم ۱۲ بوته در متر مربع

سرعت افزایش وزن خشک گیاه به ازای واحد

سطح زمین در واحد زمان، حاصل میزان تولید شده از طریق فتوستز، تلفات ناشی از تنفس، اثرات جبرانی سطح برگ و سرعت فتوستز است (Evans, 1993). بین گونه های سه کربنه و چهارکربنه اختلاف قابل توجهی از نظر سرعت رشد گیاه وجود دارد (هی و واکر، ۱۳۷۳؛ Evans, 1993)، اما گاهی تفاوت های درون گونه ای نیز مشاهده می گردد.

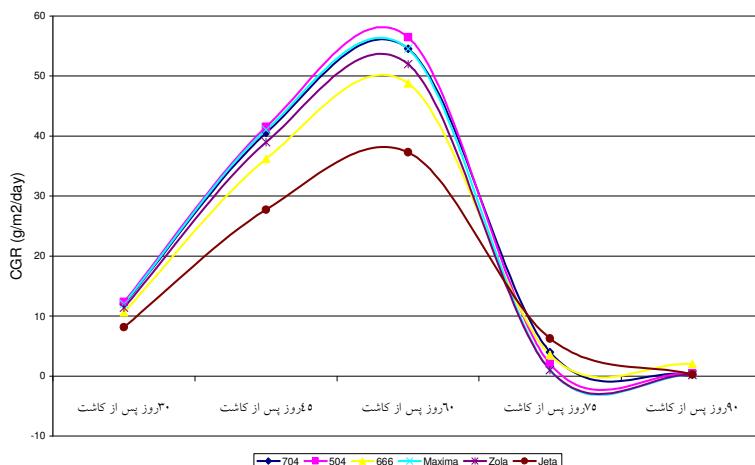
برامل-کوکس و همکاران (۱۹۸۴) در بررسی ۱۶ رقم و نژاد ارزن مرواریدی مشاهده کردند که بیشترین سرعت رشد گیاه مربوط به خویشاوندان وحشی است. در برنج نیز مقایسه ارقام قدیمی و ارقام جدید نشان داد که هیچ رابطه مثبتی بین سرعت رشد گیاه و عملکرد وجود ندارد (Evans *et al.*, 1984). در گندم نیز آبیت و همکاران (۱۹۹۸) مشاهده کردند که در شش رقم مورد مقایسه اختلافی از نظر سرعت رشد گیاه وجود ندارد. در مطالعات صورت گرفته همواره ارتباط بین سرعت رشد گیاه و سطح برگ مثبت و ارتباط آن با سرعت فتوستز منفی بوده است (Evans,

۳- روند تغییرات سرعت رشد گیاه (CGR)

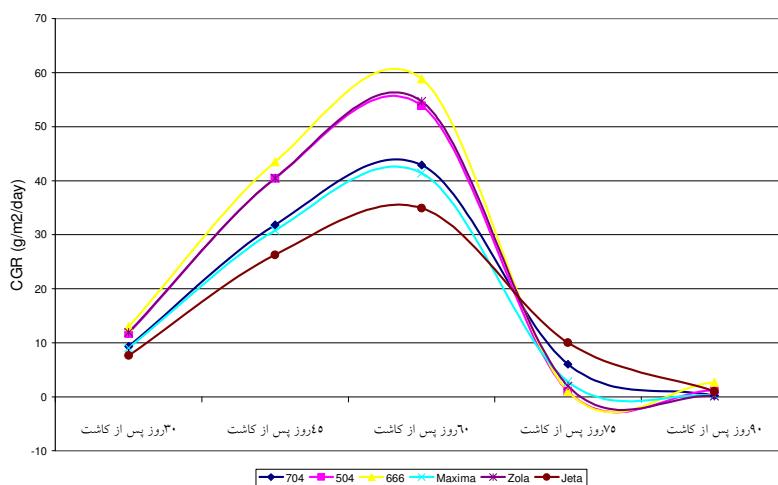
نتایج این آزمایش نشان داد که سرعت رشد گیاه ارقام در تمام تراکم های مورد آزمایش در طی فصل رشد افزایش یافت و در دوره ی گل دهی به حداقل رسید و سپس رو به کاهش نهاد، اما آهنگ تغییرات سرعت رشد گیاه تحت تأثیر تراکم بوته قرار گرفت. حداقل سرعت رشد گیاه در تراکم ۴ بوته در مربع مربوط به رقم 504 بود و حداقل میزان سرعت رشد گیاه مربوط رقم J_{eta} بود (نمودار ۷). پس از رقم 504 ارقام 704 و Maxima از سرعت رشد بالایی برخوردار بودند. در عین حال در تراکم های بالاتر این برتری سرعت رشد در رقم 504 مشاهده نشد بطوريکه در تراکم ۸ بوته و ۱۲ بوته در مترمربع و رقم 666 بیشترین سرعت رشد را دارا بودن (نمودارهای ۸ و ۹). این امر نشان دهنده کارایی پایین تر ارقام پر محصول در تراکم های بالا می باشد، بطوريکه رقم 504 که بیشترین عملکرد را دارد در تراکم ۱۲ سرعت رشدی کمتر از رقم Maxima داشت.

(۱۹۹۱) مشاهده کردند که در گندم سرعت رشد گیاه از مرحله ظهر سنبله تا برداشت همبستگی معنی داری با عملکرد دانه دارد. در ذرت نیز گاردنر و همکاران (۱۹۹۰) مشاهده کردند که سرعت رشد سنبله و سرعت رشد زایشی در مقایسه با سرعت رشد رویشی گیاه، همبستگی بیشتری با عملکرد دانه دارد.

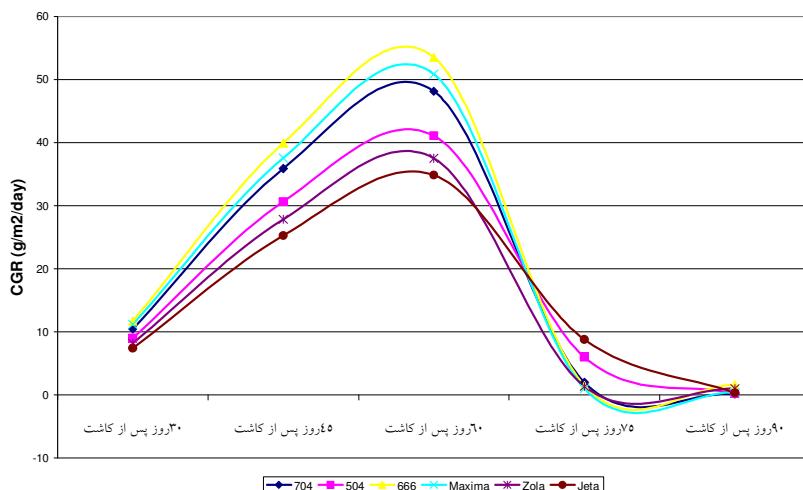
(۱۹۹۳). اگرچه بیشتر نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که سرعت رشد کل یا سرعت رشد قبل از گرده افزایشی بین ارقام پر محصول و کم محصول اختلاف محسوسی نداشته است، اما شواهدی وجود دارد که سرعت رشد گیاه پس از گلدهی با عملکرد دانه همبستگی دارد (Gardner *et al.*, 1990; Karimi and Siddique, 1991). برای مثال کریمی و سدیک

نمودار ۷- روند تغییرات سرعت رشد گیاه (CGR) ارقام در تراکم ۴ بوته در متر مربع

نمودار ۸- روند تغییرات سرعت رشد گیاه (CGR) ارقام در تراکم ۸ بوته در متر مربع

نمودار ۹- روند تغییرات سرعت رشد گیاه (CGR) ارقام در تراکم ۱۲ بوته در متر مربع

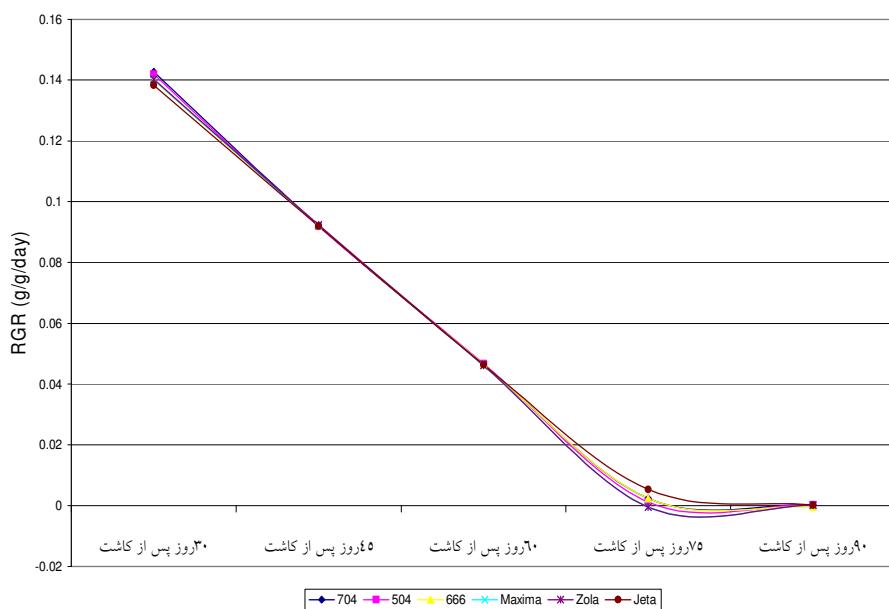
همچنین وی گزارش کرد که تفاوت آهنگ رشد نسبی در تراکم های مختلف در مرحله گرده افشاری و پس از آن به حداقل رسید. ولدنگ و بلاکمن (۱۹۷۳) نیز گزارش کردند که سرعت رشد نسبی با سن گیاه رابطه خطی معکوس دارد.

در نخود با وجود اختلاف معنی داری که بین ارقام از نظر سرعت رشد نسبی مشاهده شد، بین این پارامتر و عملکرد دانه همبستگی معنی داری وجود نداشت (Hobbs and Mahon, 1982). اما بین سرعت فتوستتر و شاخص برداشت همبستگی معنی داری وجود داشت. در سویا نیز اختلاف معنی داری بین سرعت رشد نسبی ارقام مختلف مشاهده شد، اما این اختلاف با عملکرد همبستگی نداشت (Buttery and Buzzell, 1972). عدم وجود اختلاف همبستگی معنی داری بین سرعت رشد نسبی و عملکرد را می توان با توجه به اجزای سرعت رشد نسبی توجیه کرد. برای مثال باتری و بازل (۱۹۷۲) مشاهده کردند که ارقام با عملکرد بالا، سرعت جذب و تحلیل خالص بیشتر و

۴- روند تغییرات سرعت رشد نسبی (RGR)

در آزمایش حاضر سرعت رشد نسبی با گذشت زمان در طول فصل رشد و مسن شدن بوته ها در کلیه ارقام و در تمام تراکم ها کاهش یافت (نمودارهای ۱۰، ۱۱ و ۱۲). اختلاف بین سرعت رشد نسبی ارقام در تراکم های مختلف اندک بود، در عین حال بیشترین میزان سرعت رشد نسبی در ابتدای فصل رشد در تراکم ۴ بوته در مترمربع در رقم 504 در تراکم ۸ بوته در مترمربع در رقم 666 و در تراکم ۱۲ بوته در متر مربع در رقم Maxima مشاهده شد. در رابطه با سرعت رشد نسبی نیز ارقام با عملکرد بالا در تراکم های متوسط تا پایین، کارایی بیشتری داشتند. فیشر و ویلسون (۱۹۷۵) علت روند نزولی در سرعت رشد نسبی را پیری اندام ها، افزایش کربوهیدرات های ساختمانی و کاهش فعالیت های متابولیکی در محصول دانستند. طالیان مشهدی (۱۳۷۲) کاهش سرعت رشد نسبی در تراکم های زیاد را به کاهش تقسیم سلولی و کاهش سطح برگ هر بوته نسبت داد.

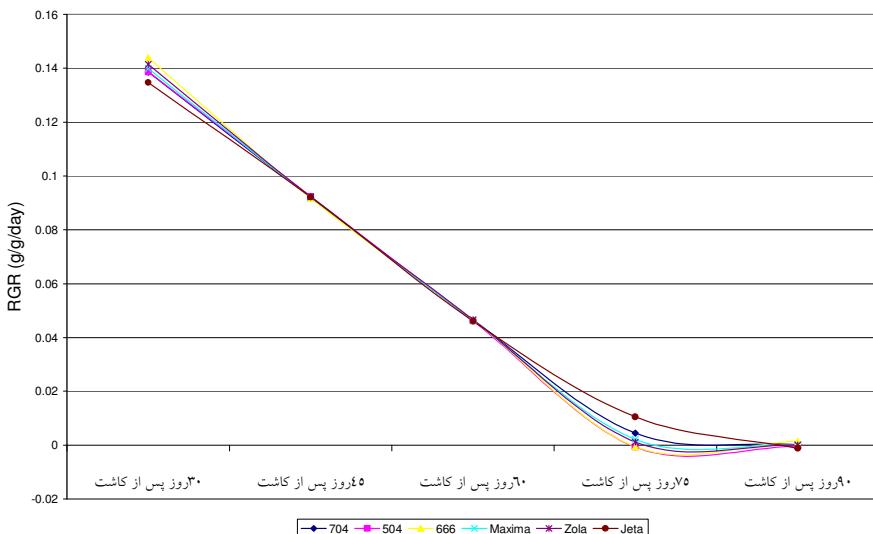
نسبت سطح برگ کمتری دارند. در نتیجه برهمنکنیش این دو جز باعث تعدیل سرعت رشد نسبی می‌گردد. در گندم با وجود اختلاف از نظر سرعت رشد نسبی بین گونه‌های وحشی و زراعی (Evans and Dunstone, 1970) بین ارقام قدیمی و ارقام مدرن اختلاف معنی داری مشاهده نشده است (Evans, 1991). در عین حال کریمی و سدیک (1993) گزارش کردند که سرعت رشد نسبی در طی مرحله برجستگی دو گانه^۱ و سنبلاچه انتهایی^۲ در ارقام مدرن بیشتر از ارقام قدیمی است، اما از حدود ۷۵ درجه روز رشد به بعد تا انتهای فصل رشد سرعت رشد نسبی در تمام ارقام مشابه بود.

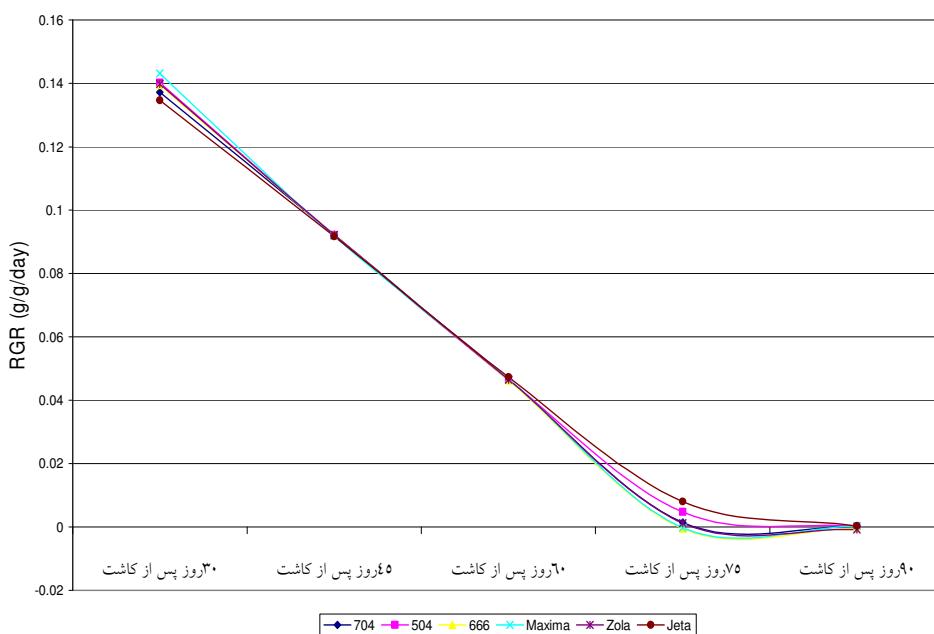
نمودار ۱۰- روند تغییرات سرعت رشد نسبی (RGR) ارقام در تراکم ۴ بوته در متر مربع

¹- Double ridges

²- Terminal spikelet

نمودار ۱۱- روند تغییرات سرعت رشد نسبی (RGR) ارقام در تراکم ۸ بوته در متر مربع

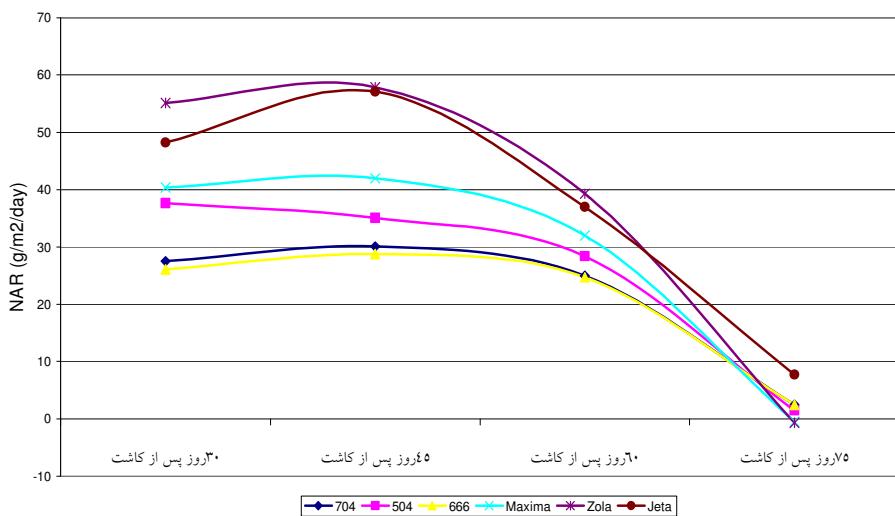
نمودار ۱۲- روند تغییرات سرعت رشد نسبی (RGR) ارقام در تراکم ۱۲ بوته در متر مربع

نتایج این آزمایش نشان داد که الگوی تغییرات فصلی سرعت جذب خالص در کلیه هیبریدها دارای روند نزولی بود و با مسن شدن بوته ها سرعت جذب خالص کاهش یافت. بیشترین میزان سرعت جذب و

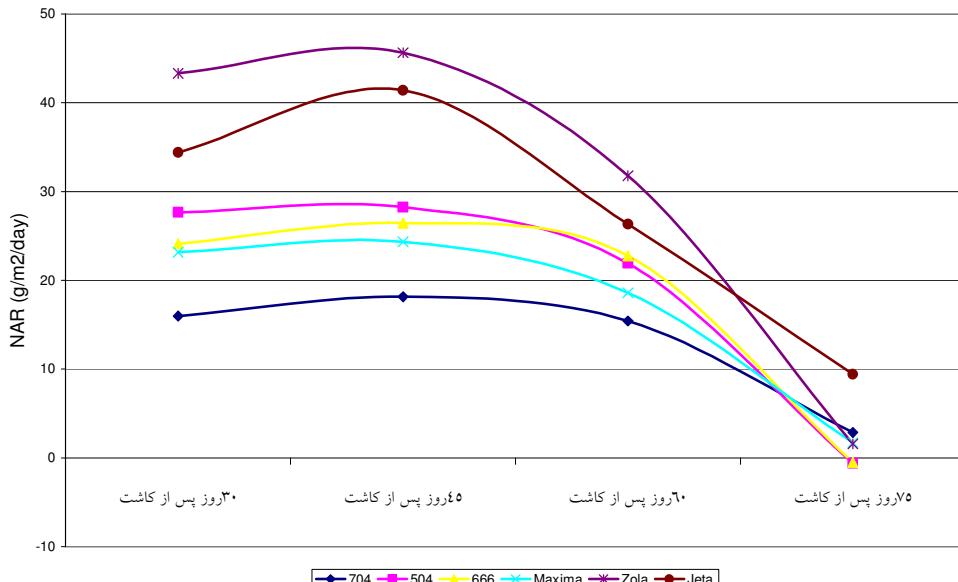
۵- روند تغییرات سرعت جذب و تحلیل خالص (NAR)

و عملکرد دانه رابطه ثابتی نبوده است (Fischer, 2001; Chango and McVetty, 2001). دانکن (۱۹۶۸) تغییرات ژنتیکی در سرعت فتوستترزی هیبریدها را گزارش کرده اند. ظاهرًا سرعت جذب و تحلیل خالص تحت تأثیر عوامل بسیار زیادی قرار دارد که عملاً اندازه گیری آنها پیچیده بوده و در بسیاری موارد به سادگی قابل تشخیص نیست. به همین دلایل نتایج بسیاری از تحقیقات در مورد سرعت جذب و تحلیل خالص با یکدیگر تفاوت دارد.

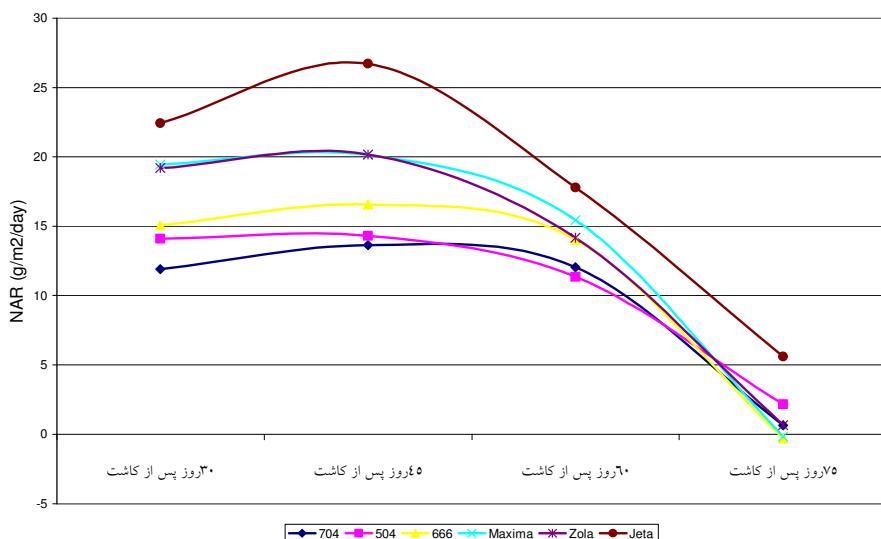
تحلیل خالص در تراکم ۴ و ۸ بوته در مترمربع در رقم Zola و در تراکم ۱۲ بوته در مترمربع در رقم Jeta مشاهده شد (نمودارهای ۱۳، ۱۴ و ۱۵). ارقام با عملکرد بالا (۵۰۴ و ۷۰۴) در هیچ کدام از تراکم‌ها از سرعت جذب و تحلیل خالص بالایی برخودار نبودند. این امر نشان می‌دهد که سرعت جذب تحلیل خالص رابطه مشخصی با عملکرد دانه ندارد. سرعت جذب و تحلیل خالص به عبارتی نشان دهنده سرعت فتوستترزی گیاه است و در دیگر آزمایشات نیز رابطه بین فتوستترز

نمودار ۱۳- روند تغییرات سرعت جذب و تحلیل خالص (NAR) ارقام در تراکم ۴ بوته در متر مربع

نمودار ۱۴- روند تغییرات سرعت جذب خالص (NAR) ارقام در تراکم ۸ بوته در متر مربع

نمودار ۱۵- روند تغییرات سرعت جذب خالص (NAR) ارقام در تراکم ۱۲ بوته در متر مربع

نحویکه ارقام 504، 704 و 666 در تراکم های متوسط و پایین عملکرد بیشتری نسبت به تراکم بالا داشتند. سایر ارقام واکنش معنی داری نسبت به تراکم بوته نشان ندادند. در بین صفات فیزیولوژیک مورد بررسی صفات شاخص سطح برگ و سرعت رشد گیاه رابطه مستقیمی با عملکرد دانه داشتند، بطوریکه ارقام با

نتیجه گیری

بطورکلی نتایج پژوهش حاضر نشان داد که رقم 504 و پس از آن ارقام 704 و 666 بیشترین عملکرد دانه را داشتند. عملکرد دانه ارقام ذرت تحت تأثیر تراکم بوته در محدوده تراکم های مورد بررسی قرار نگرفت، اما اثر متقابل تراکم و رقم معنی دار بود، به

بنابراین چنین به نظر می‌رسد که علت اختلاف ارقام ذرت در درجه اول به سرعت رشد و شاخص سطح برگ آنها مربوط می‌شود.

عملکرد بالا سرعت رشد و شاخص سطح برگ بالایی دارا بودند. سرعت جذب و تحلیل خالص و سرعت رشد نسبی رابطه مشخصی با عملکرد دانه نداشتند.

منابع

- اسمیت، د. ال. و سی. همل. ۱۳۸۴. عملکرد گیاهان زراعی، فیزیولوژی و فرآیندها. ترجمه‌ی امام و م. ج. ثقه‌الاسلام. انتشارات دانشگاه شیراز. ۵۹۳ صفحه.
- پوریوسف، م. د.، مظاہری، م، قنادها، و ا، بانکه ساز. ۱۳۸۱. تأثیر الگوی کاشت و تراکم گیاهی روی روند رشد، شاخص‌های فیزیولوژیکی و عملکرد علوفه و دانه دو رقم ذرت. خلاصه مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. انتشارات موسسه تحقیقات اصلاح و تهییه نهال و بذر. صفحه ۴۸۷.
- خدابنده، ن. ۱۳۷۷. غلات. انتشارات دانشگاه تهران. ۵۳۷ صفحه.
- صادقی، ح. و ج. بحرانی. ۱۳۸۱. ارتباط شاخص‌های فیزیولوژیک با عملکرد ذرت دانه ای تحت تأثیر تراکم بوته و مقادیر کود نیتروژن. خلاصه مقالات هفتمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. انتشارات موسسه تحقیقات اصلاح و تهییه و نهال بذر. صفحه ۴۹۵.
- طالبیان مشهدی، م. ۱۳۸۲. آثر فاصله ردیف کاشت و تراکم بوته بر رشد و نمو و عملکرد سه هیبرید ذرت در منطقه اصفهان. پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت. دانشگاه صنعتی اصفهان. ۱۲۰ صفحه.
- گاردنر، اف. پی.، آر. بی. پی. یرس، و آر. ال. میشل. ۱۳۷۹. فیزیولوژی گیاهان زراعی. ترجمه‌ی غ. سرمندیان، ع. کوچکی. انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد. چاپ هشتم. ۴۰۰ صفحه.
- مجمع علوم زراعی آمریکا(مؤلف). ۱۳۷۰. مبانی فیزیولوژیک رشد و نمو گیاهان زراعی، ترجمه‌ی ع. کوچکی، م. ح. راشد محصل، م. نصیری، و ر. صدرآبادی. انتشارات بنیاد فرهنگی رضوی. چاپ دوم. صفحه ۱۹۵ تا ۲۲۲.
- نورمحمدی، ق.، ع. سیادت و ع. کاشانی. ۱۳۷۷. زراعت غلات. انتشارات دانشگاه شهید چمران اهواز. ۴۶۴ صفحه.
- هارپر، اف. ۱۳۷۳. اصول تولید گیاهان زراعی. ترجمه‌ی ب. یزدی صمدی و ک. پوستینی. انتشارات مرکز نشر دانشگاهی تهران. ۲۶۹ صفحه.
- هی، ک. ام. و ا. جو واکر. ۱۳۷۳. مقدمه‌ای بر فیزیولوژی عملکرد گیاهان زراعی. ترجمه‌ی امام و م. نیک نژاد. انتشارات دانشگاه شیراز. ۵۷۱ صفحه.

- Abbate, P. E., F. H. Andrate, L. Lazaro, J. H. Briffi, and H. G. Berardocco. 1998. Grain yield increase in recent Argentine wheat cultivars. *Crop. Sci.* 38: 1203-1209.
- Bramel-Cox, P. J., D. J. Andrews, F. R. Bidinger and K. J. Frey. 1984. A rapid method of evaluating growth rate in pearl millet and its weedy and wild relatives. *Crop Sci.* 24: 1187-1191.
- Buttery, B. R. and R. I. Buzzell. 1972. Some differences between soybean cultivars observed by growth analysis. *Can. J. Plant Sci.* 52: 13-20
- Chango, G. and P. B. E. McVetty. 2001. Relationship of physiological characters to yield parameters in oilseed rape. *Can. J. Plant Sci.* 81: 1-6.
- Evans, L. T. 1993. Crop evolution, adaptation and yield. Camb. Uni. Press. Cambridge.
- Evans, L. T. and R. L. Dunstone. 1970. Some physiological aspects of evolution in wheat. *Aust. J. Biol. Sci.* 23: 725-741.
- Evans, L. T., R. M. Visperas and B. S. Vergara. 1984. Morphological and physiological changes among rice varieties used in the philipines over the last seventy years. *Filed Crops Res.* 8: 105-124.
- Fischer, R. A. 2001. Selection traits for improving yield potential. In: *Aplication of Physiology in Wheat Breeding*. Raynolds, M. P., J. I. Ortiz-Monasterio and a. McNoab (eds). Mexico, D. F. CIMMYT.
- Fischer, K. S. and G. L. Wilson. 1975. Study of grain production in sorghum. V. effect of planting density on growth and yield. *Aust. J. Agric. Res.* 26: 31-41.

- Eik, K., and J. J. Hanway. 1966. Leaf area in relation to yield of corn grain. *Agron. J.* 58:16 – 18.
- Gardner, F. P., R. Valle and D. E. McCloud. 1990. Yield characteristics of ancient races of maize compared to a modern hybrid. *Agron. J.* 82: 864-868.
- Goldsworthy, P. R., and M. Colegrove. 1974. Growth and yield of highland maize in Mexico. *J. Agric. Sci. Camb.* 83:213 – 221.
- Hashemi-Dezfouli, A. and S. J. Herbert. 1992. Effect of leaf orientation and density on yield of corn. *Iran Agric. Res.* 17: 203-207.
- Hobbs, S. L. A. and J. D. Mahon. 1982. Variation, heritability and relation to yield of physiological characters in peas. *Crop Sci.* 32: 773-779.
- Hunter, R. B., L. W. Kannenberg, and E. E. Gamble. 1970. Performance of five maize hybrids in varying plant populations and row widths. 62:255 – 260.
- Karimi, M. M. and K. H. M. Siddique. 1991. Crop growth and relative growth rates in old and modern wheat cultivars. *Aus. J. Agric. Res.* 42: 13-20.
- Poehlman, J. M. 1987. Breeding Field Crops. Van Nostrand Reinhold. 724 pp.
- Radford, P. J. 1967. Growth analysis formulae – their use and abuse. *Crop Sci.* 7:171 – 175.
- Tetio – kagho, F., and F. P. Gardner. 1988. Responses of maize to plant population density, II. Reproductive development, yield, and yield adjustments. *Agron. J.* 80:935 – 940.
- Tollenaar, M., L. Dwyer and D. Stewart. 1992. Ear and kernel formation in maize hybrids representing three decades of grain yield improvement in Ontario. *Crop Sci.* 32: 432-438.
- Tollenaar, M. 1991. Physiological basis of genetic improvement of maize hybrids in Ontario from 1959-1988. *Crop Sci.* 31: 119-124.
- Voldeng, H. D. and G. E. Blackman. 1975. Interactions between genotype and density on yield components of *Zea mays*. II. Grain production. *J. Agric. Sci. Camb.* 84: 61-74.
- Warren Wilson, J. 1981. Analysis of growth, photosynthesis and light interception for single plants and stands. *Ann. Bot.* 48:507 – 512.

Evaluation of role physiological traits to grain yield in corn hybrids

Adnan Saadat¹, Hamid Reza miri², Barmak Jafari³

Abstract

In order to investigate evaluate the relation of physiological to corn grain yield an experiment was conducted in Arsajan of Fars in 2009. The experiment was in factorial using randomized blocks design consisting of corn hybrid in 6 levels (704, 504, 666, Maxima, Zola and Jeta) and 3 densities (4, 8 and 12 plants m⁻²). The results showed that there was significant difference between corn hybrids. The highest grain yield was observed in 504 followed by 704 and 666 and the lowest yield observed in Jeta. There was no significant difference between planting densities but different hybrids showed different responses to changing densities. The highest LAI was observed in 704 and 504 and highest CGR observed in 504. In addition 666 and 504 had high RGR values that imply positive roles of these physiological traits in grain yield. Physiological traits responses in corn hybrids were changes with different density, as high yielding hybrids in low to optimum densities showed better yield physiological performance.

Key words: corn, grain yield, growth analysis, plant density

¹ Former graduated student
² Professor assistant of Arsanjan Islamic Azad University
³ Professor assistant of Arsanjan Islamic Azad University